

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.991 van 12 oktober 2012
in de zaak A. 204.315/X-15.071.**

In zake : de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Socquet
kantoor houdend te 3080 TERVUREN
Merenstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. Albert VAN HOYE
2. Suzanne NEYENS
3. Nico PELGRIMS
4. Sarah VAN DUFFEL
5. Yves QUINTENS
6. Maaïke VANDERMOSTEN
7. Jos GEYSENS
8. Lutgarde VANDERWEGEN
9. Jan VAN NIEUWENHOVE
10. Constance GIELEN
11. Henri PIERAETS
12. Katrine STAESSENS
13. Jeroen GHESQUIÈRE
14. Kris DAEMS
15. Mevrouw VANDERSTEGEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Van der Veken
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Desguinlei 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 april 2012, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2012/0060 van 28 februari 2012 van de tweede kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 12 april 2012.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 september 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep tot vernietiging van het besluit van de verzoekende partij in cassatie van 27 januari 2011 ontvankelijk en gegrond, vernietigt het voormelde besluit, geeft bevel aan de verzoekende partij in cassatie tot het nemen van een nieuwe beslissing binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van het bestreden arrest, en legt de kosten van het beroep van de verwerende partijen in cassatie ten laste van de verzoekende partij in cassatie.

4. Met het vernietigde besluit van 27 januari 2011 werd aan de heer Yvo Taverniers de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een mestopslag aan de Middelbosstraat 1a te Bierbeek.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

A. Eerste cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet, de artikelen 4.8.3 en 4.8.26, §§ 1 en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), “het algemeen rechtsbeginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht waaraan deze (grond)wetsbepalingen uitdrukking geven” en “het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging”.

6. De verzoekende partij in cassatie voert aan dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna : RvVb) niet motiveert waarom ze de kosten van het geding ten laste legt van de verzoekende partij in cassatie, terwijl zij in haar antwoordnota voor de RvVb onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State uitdrukkelijk heeft verzocht deze kosten, in het geval dat de RvVb

de bestreden beslissing zou vernietigen, ten laste te leggen van het Vlaamse Gewest.

Beoordeling

7. Luidens artikel 3, § 2, 9° van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de cassatiemiddelen” bevatten. Onder “cassatiemiddel” moet een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden jurisdictionele beslissing geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel worden begrepen. Onder “uiteenzetting” van het cassatiemiddel moet worden begrepen de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden uitspraak worden miskend.

8. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van de artikelen 4.8.3 en 4.8.26, §§ 1 en 2 VCRO en het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging, laat zij na uiteen te zetten op welke wijze deze decretale bepalingen en dit algemeen rechtsbeginsel door de bestreden uitspraak worden miskend.

In zoverre is het middel onontvankelijk.

9. Artikel 149 van de Grondwet, in zoverre het bepaalt dat elk vonnis met redenen is omkleed, vermeldt een vormvereiste die onafscheidbaar is van de opdracht tot berechting van een geschil. De regel geldt voor elk contentieus college.

10. De tenlastelegging van de kosten is een rechtsgevolg van de uitspraak van de RvVb en zij moet niet bijzonder gemotiveerd worden, tenzij de partijen of een van hen dienaangaande een nota hebben ingediend.

Het bestreden arrest dat de bestreden beslissing vernietigt en de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij in cassatie legt zonder de wederantwoordnota te beantwoorden, omkleedt zijn uitspraak niet met redenen.

Het middel is in zoverre gegrond.

B. Tweede cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

11. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.8.3, § 1, 4.3.1, §§ 1 en 2, 4.7.21, § 1 en 4.7.23, § 1 en artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij stelt dat de RvVb het eerste middel van de verwerende partijen niet mocht gegrond verklaren wegens “een kennelijke onredelijke of onzorgvuldige toetsing aan de goede ruimtelijke ordening” in het bestreden deputatiebesluit van 27 januari 2011. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in dat laatste besluit kan volgens de verzoekende partij “geenszins als kennelijk onredelijk of onzorgvuldig worden aanzien”.

Beoordeling

12. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van de artikelen 4.8.3, § 1, 4.3.1, §§ 1 en 2, 4.7.21, § 1 en 4.7.23, § 1 en artikel 1.1.4 VCRO laat zij na uiteen te zetten op welke wijze deze decretale bepalingen worden miskend.

In zoverre is het middel onontvankelijk.

13. In zoverre de verzoekende partij stelt dat de RvVb het eerste middel gegrond heeft verklaard wegens een kennelijk onredelijke toetsing aan de goede ruimtelijke ordening in het bestreden deputatiebesluit van 27 januari 2011, mist het middel feitelijke grondslag.

14. De RvVb oordeelt op onaantastbare wijze of het voor hem bestreden besluit op zorgvuldige wijze werd getoetst aan de goede ruimtelijke ordening. In de mate dat de kritiek van de verzoekende partij op de beoordeling door de RvVb van deze toetsing van het bestreden besluit de Raad van State in de beoordeling van de zaak zelf doet treden, komt dit de Raad van State als

administratieve cassatierechter uit kracht van artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet toe.

Het middel is in zoverre onontvankelijk.

15. De RvVb besluit, op verzoek van de verwerende partijen in het eerste middel om “ambtshalve toepassing te willen maken van artikel 4.8.3, § 2 VCRO waarbij een vergunning dient te worden vernietigd, indien de aanvraag strijdig is met de goede plaatselijke ordening”, dat de verzoekende partij in cassatie “in de bestreden beslissing de hinderaspecten van de aanvraag niet voldoende (heeft) onderzocht” zodat “de bestreden beslissing niet afdoende (heeft) onderzocht of het project wel verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening”.

In de mate dat de verzoekende partij de RvVb aanwrijft in de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidscontrole zijn beoordeling van de eisen van een goede plaatselijke ordening in de plaats te hebben gesteld van die van de verzoekende partij in cassatie, moet worden vastgesteld dat de RvVb enkel besluit tot een onzorgvuldige besluitvorming.

Het middel is in zoverre niet gegrond.

C. Derde cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

16. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet, de artikelen 4.8.3 en 4.8.26, §§ 1 en 2 VCRO, “het algemeen rechtsbeginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht waaraan deze (grond)wetsbepalingen uitdrukking geven” en “het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging”.

De verzoekende partij voert aan dat de RvVb niet het bestreden besluit van 27 januari 2011 maar een deputatiebesluit van 11 januari 2011 dat “geen betrekking heeft op het voorliggende geschil” heeft vernietigd.

Beoordeling

17. De bestreden uitspraak duidt het deputatiebesluit van 27 januari 2011 dat “aan de heer Yvo Taverniers de stedenbouwkundige vergunning (heeft) verleend voor het bouwen van een mestopslag” op “een perceel gelegen te 3360 Bierbeek, Middelbosstraat 1a en met kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie H, nummer 52c” als “voorwerp van de vordering” aan en vernietigt “de beslissing van de verwerende partij van 11 januari 2011, waarbij aan de heer Yvo Taverniers de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een mestopslag op een perceel gelegen te Bierbeek, Middelbosstraat 1a en met kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie H, nummer 52c”.

18. De vermelding “11” in plaats van “27” in het dispositief van de bestreden uitspraak berust op een louter materiële vergissing die door de omstandige omschrijving van het vernietigde besluit niet toelaat aan te nemen dat een ander besluit werd vernietigd dan het besluit dat onder de hoofding “voorwerp van de vordering” in de bestreden uitspraak omstandig werd omschreven.

Het middel kan niet worden aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2012/0060 van 28 februari 2012 van de tweede kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in zoverre het de uitspraak over de kosten van het beroep betreft.

De Raad van State verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 oktober 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens